

'De ploeg is volwassener geworden'

Voorbeschouwing op de Duitse kansen op het EK

Achtergrond - 4 juni 2008

Duitsland was de verrassing van het laatste WK met aanvallend, technisch begaafd voetbal. Over drie dagen begint het eerste grote toernooi voor de nieuwe bondscoach Joachim Löw. De assistent van de vorige bondscoach bouwt voor op dat succes, maar trekt zijn eigen plan.

“Ik ben zoals ik ben. Jürgen is zoals hij is.” Waarmee de Duitse bondscoach Joachim Löw maar wil zeggen dat het niet zoveel zin heeft hem met zijn befaamde voorganger te vergelijken. Toch ligt die vergelijking voor de hand, aangezien Löw twee jaar lang de assistent was van Jürgen Klinsmann, voordat die hem na het WK van 2006 het stokje overdroeg.

Klinsmann, in de jaren tachtig en negentig één van Duitslands beste spitsen, had als bondscoach vrij radicaal gebroken met de Duitse tradities in het voetbal. Uit de Verenigde Staten bracht hij de focus op conditie en fitness mee. Een psycholoog bracht rust in de hoofden van de spelers.

Bovenal stond Klinsmann met zijn sterk verjongde elftal een attractieve, offensieve speelstijl voor. Daarmee werd hij in 2005 verrassend derde in de Confederations Cup en een jaar later boven verwachting weer derde op het wereldkampioenschap in eigen land. In de halve finale werd met mooi voetbal nipt verloren van de latere winnaar Italië, dat in de laatste minuten van de extra tijd twee keer pijnlijk toesloeg.

Natuurlijk erkent Löw de verdiensten van zijn voorganger. “Onze filosofie heeft zich niet veranderd. We willen ageren in plaats van reageren, we willen modern, snel, aanvallend voetbal laten zien.” Veelzeggend is echter de nuance die de huidige bondscoach daarin aanbrengt, als de *Zeit*-interviewer hem uit de tent probeert te lokken met de vraag: maar niet tot elke prijs? “De ploeg is volwassener geworden.”

Dezelfde basis

Als iets opvalt aan het Duitse elftal, is het dat er sinds Klinsmanns vertrek de vernieuwingsimpuls lijkt stopgezet. Er zijn weliswaar zeven nieuwe spelers aan de selectie toegevoegd, maar daartoe behoren de beide reserve-keepers en ook

verder geen gezichtsbepalende spelers - aanvaller [Mario Gomez](#) wellicht uitgezonderd.

Het Duitse elftal rust op dezelfde basis als twee jaar geleden. Het zegt genoeg dat Löw drie van zijn jongste spelers uit de voorselectie naar huis stuurde ten gunste van, onder andere, de 35-jarige aanvaller Oliver Neuville. De 38-jarige keeper [Jens Lehmann](#) is de onbetwiste nummer één gebleven, ook al heeft hij het afgelopen seizoen bij zijn club Arsenal nauwelijks onder de lat gestaan.

“Oude verdiensten tellen zwaar mee; als het er op aankomt, is er geen plaats voor riskante varianten,” aldus een commentaar op Löws selectiebeleid in dagblad de *Frankfurter Allgemeine*. Een uitgesprokener visie dan dit, zoals zijn voorganger die wel had, valt bij de toch al rustige, bijna timide Löw inderdaad moeilijk te herkennen.

Talenten van Klinsmann

Toch zit er wel een gedachte achter dit weinig vernieuwende selectiebeleid. Het Duitse nationale elftal lijkt wat dat aangaat wel wat op het huidige Oranje. De talenten van Klinsmann zijn, zoals Löw al aangaf, volwassener geworden. Zij moeten het, net als Robben, Van Persie en Sneijder in Oranje, nu gaan laten zien.

Die druk rust nu op spelers als [Philipp Lahm](#), Bastian Schweinsteiger en Lukas Podolski. Dit Bayern München-trio zorgde twee jaar geleden al voor de jeu in het spel van de Duitsers. Van hen wordt nu - ondanks het wat tegenvallende seizoen van de laatste twee - nog meer dragende kracht verwacht.

Op hun beurt kunnen zij nog leunen op clubgenoot en spits [Miroslav Klose](#) en de onbetwiste leider van het Duitse elftal [Michael Ballack](#). De middenvelder van Chelsea was afgelopen seizoen lang geblesseerd, maar was de afgelopen maanden van onmisbare waarde voor de club die alle hoofdprijzen nét misliep. Dat zal hem nu alleen maar gretiger maken.

Zwakste schakel

De zwakste schakel in het Duitse elftal is - samen met de soms grabbelende Lehmann -waarschijnlijk de aanval. Podolski en de in potentie ongrijpbare Klose speelden een mager seizoen in de schaduw van de Italiaanse steraankoop Luca Toni. De teruggekeerde Kevin Kuranyi kon bij Schalke ook geen potten breken.

Een uitzondering is de jonge VfB Stuttgart-spits Gomez, die in uitstekende vorm verkeert en wel eens de revelatie van het elftal kan gaan worden. Daarbij bezit Duitsland opvallend veel scorend vermogen in de andere linies, met verdediger Lahm en de middenvelders Ballack, Schweinsteiger en Torsten Frings.

Een uitgebalanceerd elftal met hetzelfde krachtige fundament als twee jaar geleden, maar met meer ervaring. De Duitsers hebben reden om hoopvol te zijn. Toch houdt de voetbalgekte zich in Duitsland op het moment nog binnen de perken. Het land stelt zich vooral afwachtend op.

Collectieve euforie

Dat was twee jaar geleden niet anders, toen een tegenvallende serie oefenduels de stemming niet bepaald verbeterde. De collectieve euforie met zijn public viewings en uitbundige vlagvertoon dat als *Sommermärchen* de boeken is ingegaan, kwam pas op naarmate het Duitse elftal in het toernooi vorderde.

Wie weet beleeft Duitsland komende maand opnieuw een zomersprookje. De voorbereiding was wederom niet goed, met een gelijkspel tegen Wit-Rusland en een nipte winst op Servië. Maar Duitsland krijgt in de groepsfase volop gelegenheid de mensen achter zich te scharen. Oostenrijk en Polen mogen geen serieuze concurrenten zijn, zodat Duitsland ongeacht de wedstrijd tegen Kroatië de poule wel overleeft

De tegenstander in de kwartfinale zal moeilijker te verslaan zijn, want komt uit poule A met Zwitserland, Tsjechië, Portugal en Turkije. De laatste keer dat Duitsland de zwaarste opponent van die groep, Portugal, trof, won het echter overtuigend met 3-1. Het ging toen om de derde plaats op het WK.

Vol op de aanval

Als Duitsland de halve finale haalt, moet het opnieuw spelen tegen een land uit één van deze twee groepen. Dat betekent in ieder geval dat het landen als Italië, Frankrijk, Spanje en, vooruit, Nederland, niet vóór de finale tegenkomt. Alleen al die mazzel is een reden om de Duitse kansen hoog in te schatten.

Als Duitsland dan in de eindstrijd tegen Italië aantreedt en de stand blijft na negentig minuten gelijk, weet Löw in ieder geval hoe hij het níet gaat aanpakken. Vol op de aanval, zoals het vorige WK in de halve finale, “dat is een fout geweest. Stel je voor, we wilden de wedstrijd ook nog in de 118e minuut hoe dan ook beslissen, terwijl we de strafschopperserie honderd procent zeker zouden hebben gewonnen.”

Onder Löw wint de behoudendheid en het berekenende voetbal het weer van de eigzinnige keuzes en het aanvallende spel van Klinsmann. Dat is misschien jammer voor de neutrale toeschouwer, maar het biedt – gezien de eerdere Duitse successen – hoop voor de Duitse voetbalfans.

Pim Huijnen is redacteur van het Duitslandweb.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/3484/de-ploeg-is-volwassener-geworden>